

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 79.643 van 31 maart 1999

A. 63.103/VIII-1120
(voorheen VI-12.420)

In zake : **DEMESMAECKER** Richard,
Henri Dunantlaan 44/9
1140 Brussel,

tegen :

de Franse Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar Regering.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 3 april 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Richard DEMESMAECKER de nietigverklaring vordert van "de beslissing (...) houdende aanwijzing van mevrouw Anne-Marie BERNIMONT, echtgenote van Anne-Marie RUEELLE, in een betrekking van waarnemend directeur, een betrekking die ingedeeld is in rang 13 van de hiërarchie, in de 2e directie, dienst Hoger niet-universitair onderwijs";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 24 november 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien verzoekers brief en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 17 februari 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 19 maart 1999;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van Mr. LEVERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de voor het onderzoek van het beroep dienstige feiten als volgt kunnen worden samengevat :

Verzoeker bekleedt sedert 1 januari 1991 de graad van adjunct-adviseur. Anne-Marie BERNIMONT is op 1 februari 1992 in diezelfde graad benoemd.

Op 21 maart 1995 heeft de Franse Gemeenschapsregering aan Jacques WILKIN,

bestuursdirecteur, eervol ontslag uit zijn ambt verleend. Het hoger ambt van die graad is op diezelfde datum toegekend aan Albert ADAM, adviseur-hoofd van dienst.

Op 9 mei 1995 heeft de Franse Gemeenschaps-regering Anne-Marie BERNIMONT aangewezen om van 1 februari tot 31 juli 1995 het hoger ambt van adviseur-hoofd van dienst te bekleden "in een betrekking die tijdelijk vacant is bij het directoraat-generaal Hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek". Er wordt gepreciseerd dat die aanwijzing geschiedt ter vervanging van Albert ADAM. De aanwijzing wordt achteraf verlengd tot 31 augustus 1996.

Twee betrekkingen van directeur in de administratieve categorie van kwalificatiegroep 1, waarin verzoeker en Anne-Marie BERNIMONT benoemd kunnen worden bij wege van verhoging in graad, zijn vacant verklaard. De belangstellenden hebben zich kandidaat gesteld; de bevorderingsprocedure is op heden nog steeds aan de gang;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord twee excepties van niet-ontvankelijkheid opwerpt; dat ze allereerst aanvoert dat het op 3 april 1995 ingestelde beroep te vroeg komt, daar het gericht is tegen een besluit van 9 mei 1995; dat ze vervolgens betoogt dat aan dat beroep een dwaling omtrent het onderwerp kleeft, aangezien Anne-Marie BERNIMONT niet is aangewezen om het hoger ambt van de graad van directeur uit te oefenen, doch dat van adviseur-hoofd van dienst;

Overwegende, wat de eerste exceptie betreft, dat niet kan worden betwist dat Anne-Marie BERNIMONT reeds een hoger ambt uitoefende in de graad die ze

bekleedde op het tijdstip waarop het beroep is ingesteld; dat de omstandigheid dat het besluit dat die situatie met terugwerking vastlegt, ondertekend is na het instellen van het beroep, geen weerslag heeft op de ontvankelijkheid ervan; dat de exceptie niet opgaat;

Overwegende, wat de tweede exceptie betreft, dat Anne-Marie BERNIMONT zich heeft aangediend als waarnemend directeur, en aldus ook door haar hiërarchische meerderen is voorgesteld; dat verzoeker in die omstandigheden niet kan worden verweten zich te hebben vergist omtrent het aan betrokkene toegekende ambt; dat de exceptie niet opgaat;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie een derde exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt, ontleend aan de omstandigheid dat verzoeker geen belang meer heeft bij zijn beroep; dat ze in dat verband erop wijst, enerzijds dat de adressaat van de bestreden handeling sedert 31 augustus 1996 geen hoger ambt meer uitoefent, en anderzijds dat de toepasselijke regelgeving sedertdien is gewijzigd; dat namelijk op 10 april 1995 het statuut van de personeelsleden in de diensten van de Franse Gemeenschapsregering is vastgesteld en dat bij een besluit van 13 februari 1997 de voorwaarden zijn vastgesteld die vervuld moeten worden om een hoger ambt uit te oefenen in de diensten van de Franse Gemeenschapsregering; dat de verwerende partij daaruit afleidt dat verzoeker geen belang meer heeft bij de nietigverklaring van de bestreden handeling, daar de wijzigingen in de regelgeving het mogelijk maken die handeling opnieuw te stellen;

Overwegende dat de omstandigheid dat de bestreden handeling geen uitwerking meer heeft, geen gevolgen heeft op het stuk van de ontvankelijkheid van

het beroep; dat de mogelijkheid om een bestuurshandeling opnieuw te stellen nadat ze vernietigd is, niets afdoet aan het feit dat de nietigverklaring ervan kan worden gevorderd; dat de exceptie ongegrond is;

Overwegende dat verzoeker onder meer een middel, het tweede van het verzoekschrift, ontleent aan schending van artikel 3 van het koninklijk besluit van 8 augustus 1983 "betreffende de uitoefening van een hoger ambt, doordat de ambtenaar die voldoet aan de bij het statuut voorgeschreven voorwaarden om in vast verband te worden benoemd in een betrekking, erin kan worden aangewezen voor het uitoefenen van een hoger ambt. De aangewezen ambtenaar vervult niet de voorwaarden, inzonderheid de anciënniteitsvoorwaarden, omdat volgens het statuut negen jaar anciënniteit vereist is in niveau 1 om te worden benoemd in rang 13 en mevrouw RUELLE op 1 januari 1995 slechts zes jaar anciënniteit telt;

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van het middel betwist op de grond dat verzoeker niet aangeeft welke rechtspositionele bepaling voorschrijft dat een ambtenaar negen jaar anciënniteit in niveau 1 moet tellen om in een graad van rang 13 te worden benoemd;

Overwegende dat de verwerende partij, die geacht wordt het statuut van haar ambtenaren te kennen, zich niet kon vergissen in de strekking van het middel; dat het aangevoerde gebrek aan duidelijkheid ervan haar overigens niet verhinderd heeft wat de grond van de zaak betreft erop te antwoorden; dat de exceptie niet opgaat;

Overwegende dat de verwerende partij, wat de grond van de zaak betreft, aanvoert dat de woorden "statutaire vereisten om tot de met het hoger ambt

overeenstemmende graad te worden benoemd", welke voorkomen in artikel 3, § 1, van het koninklijk besluit van 8 augustus 1983 betreffende de uitoefening van een hoger ambt in de rijksbesturen, zowel slaan op de objectieve vereisten voorgeschreven bij het statuut, als op de bekwaamheid om het ambt te bekleden; dat ze aanvoert dat indien geen enkele ambtenaar die voldoet aan de objectieve voorwaarden om te worden benoemd, bekwaam is om het hoger ambt uit te oefenen, artikel 3, § 2, van het voornoemde koninklijk besluit van 8 augustus 1983 kan worden toegepast; dat ze tot slot stelt dat in zoverre in het middel uitsluitend beschouwd wordt dat Anne-Marie BERNIMONT niet voldoet aan het anciënniteitsvereiste om in een graad van rang 13 te worden benoemd, "vastgesteld dient te worden dat verzoekers kritiek alleen betrekking heeft op de objectieve benoemingsvereisten, doch niet op de onbekwaamheid van mevrouw BERNIMONT om het hoger ambt uit te oefenen";

Overwegende dat de door de verwerende partij geopperde interpretatie artikel 3 van het in het middel genoemde besluit iedere nuttige strekking beoogt te ontnemen; dat de "statutaire vereisten" gesteld om in een graad van rang 13 te worden benoemd omschreven worden in artikel 41 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het rijkspersoneel, en alleen betrekking hebben op de vereiste graad en niveau-anciënniteit; dat voorts uit het dossier niet blijkt dat verzoekers bekwaamheid om een hoger ambt van rang 13 uit te oefenen onderzocht is of, a fortiori, ter discussie stond; dat niet wordt betwist dat verzoeker voldeed aan de gestelde voorwaarden om het hoger ambt van rang 13 uit te oefenen, terwijl dat niet het geval was met Anne-Marie BERNIMONT; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat de overige middelen van het verzoekschrift niet hoeven te worden onderzocht, daar ze, gesteld dat ze gegrond zijn, niet tot een ruimere nietigverklaring kunnen leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Franse Gemeenschap waarbij mevrouw Anne-Marie BERNIMONT, echtgenote van RUELLE, aangewezen wordt in een betrekking van waarnemend directeur, een betrekking die ingedeeld is in rang 13 van de hiërarchie, in de 2e directie, dienst Hoger niet-universitair onderwijs.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op eenendertig maart 1900 negenennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
mevr. DAURMONT,	staatsraad,
mevr. GEHLEN,	staatsraad,
mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.